

Dosarul nr. 2ra-1843/2021

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni (jud. T. Sobolschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeria Russu împotriva lui Ivan Russu cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu și a fost menținută hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 17 noiembrie 2020, Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Russu cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 06 februarie 2015, prin actul de căsătorie nr.X, înregistrat la Primăria satului XXXXXX, r-nul XXXXXX a fost încheiată căsătoria între Ivan Russu și Valeria Russu. Din căsătoria lor s-au născut doi copii minori, fiica XXXXXX, a.n. XXXXXX și fiica XXXXXX, a.n. XXXXXX.

A susținut reclamanta că, cu pârâtul nu locuiesc împreună de mai mult timp, deoarece pârâtul era violent și aplica forță fizică față de reclamantă în prezența copiilor minori.

A menționat reclamanta că, pârâtul fiind violent, viața în comun nu mai poate continua, motiv pentru care căsătoria dintre cei doi urmează a fi desfăcută de către instanța de judecată, deoarece pârâtul a refuzat să desfacă căsătoria la Oficiul Stării Civile.

A mai notat reclamanta că, din momentul separării cu traiul a soților Russu, copii comuni locuiesc cu mama, Valeria Russu și sunt doar la întreținerea acesteia, iar pârâtul nu contribuie material la întreținerea copiilor XXXXX, a.n. XXXX și XXXX,

a.n XXXX, nici nu manifestă un interes față de copii minori în vederea contribuției materiale, cheltuielile în acest sens fiind suportate doar de reclamantă.

A susținut reclamanta că, Ivan Russu, desfășoară mai multe activități din care are venituri financiare, venituri care sunt neregulate și fluctuabile. Din acest considerent în vederea respectării drepturilor copiilor minori, solicită încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXXX și XXXXXX în sumă bănească fixă a câte 1500 de lei pentru fiecare copil lunar, începând cu data depunerii cererii și până la atingerea majoratului.

A relatat reclamanta că, potrivit informației de la Biroul Național de Statistică, pentru semestrul I anul 2020 minimul de existență pentru copii, constituie 2215 de lei. Astfel, ținând cont de faptul că, aceste cifre sunt într-o permanentă creștere consideră oportun încasarea pensiei de întreținere pentru fiecare copil minor a câte 1500 de lei lunar. Or, datele Biroului Național de Statistică arată doar minimul de existență pentru copii, însă cheltuielile de întreținere a copiilor minori sunt cu mult mai mari. Astfel, ținând cont de interesul superior al copiilor minori, suma de 1500 de lei lunară pentru fiecare copil ar fi una echitabilă.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art.33, 37, 38, 74-76 din Codul familiei, art.94, 96 din Codul procedură civilă.

A solicitat reclamanta desfacerea căsătoriei încheiată între Ivan Russu și Valeria Russu, la eliberarea certificatului de divorț taxa de stat să fie încasată de la Ivan Russu; încasarea de la Ivan Russu a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXXX, a.n XXXXXX și XXXXXX, a.n. XXXXXX în mărime a câte 1500 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data depunerii cererii până la atingerea majoratului acestora și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, acțiunea depusă de Valeria Russu, a fost admisă parțial. A fost desfăcută căsătoria între Valeria Russu și Ivan Russu, înregistrată la 06 februarie 2015 la Primăria s. XXXXX r-nul XXXXXX, înscrierea numărul X. Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1000% din unitatea convențională stabilită în Republică a fost încasat de la Ivan Russu, reclamanta Valeria Russu fiind scutită de la achitarea taxei de stat. A fost încasat de la Ivan Russu în beneficiul Valeriei Russu, pensia de întreținere a copiilor minori: XXXXXX, a.n. XXXXXX și XXXXXX, a.n. XXXXXX, în mărime a câte 1200 de lei lunar pentru fiecare copil, până la majoratul copiilor, începând cu data de 17 noiembrie 2020. Pentru litigiul cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori a fost încasat de la Ivan Russu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 864 de lei. A fost încasat de la Ivan Russu în beneficiul Valeriei Russu cheltuieli judiciare în mărime de 40 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 131,20 de lei cu titlu de răspuns de la Agenția Servicii Publice și suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 martie 2021, Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu a declarat apel împotriva hotărârii din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori și încasării cheltuielilor pentru asistență juridică cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă majorarea pensiei de întreținere a copiilor minori cu sumei dispuse spre

încasare de la 1200 de lei la 1500 de lei lunar pentru fiecare copil, precum și a cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică dispuse spre încasare de la 3000 de lei la 10000 de lei.

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 58 alin.1, art.74, art.75, art.76 din Codul Familiei, prevederile art.18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, precum și practica judiciară unificată în cazul litigiilor privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, se va lua în considerare, ca circumstanță stabilită, informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil, și a reținut că, fiica Sofia Russu are vârsta de 5 ani, iar fiica Daria Russu are 4 ani, iar potrivit datelor Biroului Național de Statistică de pe site-ul statistica.md, media anuală pentru anul 2020 a minimului de existență pe republică pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani a constituit 1734,50 de lei.

La caz, instanța de apel a relatat că, Ivan Russu în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe a declarat că, este de acord să achite pensia de întreținere pentru fiecare copil în mărime de 1000-1200 de lei lunar, astfel prima instanța dispunând spre încasare suma de 1200 de lei lunar cu titlu de pensie de întreținere pentru un copil minor, deoarece dânsul nu are un loc de muncă permanent, potrivit certificatul Primăriei comunei XXXXXX raionul XXXXXX nr.XXX din 27 noiembrie 2020, s-a confirmat faptul că, Ivan Russu, a.n. XXXX este locuitor al satului XXXX, raionul XXXX și activa la biserica din sat ca preot paroh, alte activități de profit nu desfășoară pe teritoriul comunei Lipnic, iar potrivit adeverinței eliberate de Episcopia de Bălți la 01 decembrie 2020, preotul Ivan Russu nu primește salariu din partea Episcopiei de Bălți, iar unele recompense materiale le poate avea din partea parohiei, dar forma de remunerare o stabilește consiliul parohial în funcție de venit, deci activitatea misionar-pastorală a preotului este bazată mai mult pe voluntariat.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că, prima instanța corect a dispus spre încasare cu titlu de încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori Sofia Russu și Daria Russu, în mărime a câte 1200 de lei lunar, pentru fiecare copil, până la majoratul copiilor, care, raportată la datele statistice, le va asigura minimul de existență lunar.

La fel instanța de apel analizând prevederile art.82, art.90 lit. i), art.96 alin.(1) și (1¹), art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a considerat întemeiată soluția primei instanței privind compensarea parțială a cheltuielilor pentru asistență juridică suportate de apelanta/reclamantă Valeria Russu, în mărime de 3000 de lei, pe care le apreciază drept reale, necesare și rezonabile, raportate la complexitatea cauzei și activitatea efectivă a avocatului.

La 26 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori și încasării cheltuielilor pentru asistență juridică cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă majorarea pensiei de întreținere a copiilor minori de la 1200 de lei la

1500 de lei lunar pentru fiecare copil, precum și a cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică dispuse spre încasare de la 3000 de lei la 10000 de lei.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a emis decizia la 29 iunie 2021 și expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 14 iulie 2021. (f.d.93)

Prin urmare, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 02 septembrie 2021, fiind expedit prin poștă la 26 august 2021 (f.d.113), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 11 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expedit intimatului copia recursului și la înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru